

YANLIŞ YORUMLAR VE CEVAPLAR

Her gün ve her devir kendine göre bazı dalgalanma ve çalkalanmalar meydana getirir. Arkasından da yorumlar başlar. Kimi nalına, kimi mihına vurur; kimi yerinde, kimi yersiz olur.

İçinde bulunduğumuz günlerde bundan âzâde olamamıştır; bazı dalgalanmalara şahit olmuştur; misli çok az görülen bir tebliğ neşriyatı olmuştur. Kısa zamanda dünyanın bir kısmı bundan haberdar olmuştur. Lehte yorumlar olduğu gibi aleyhte de yorumlar olmuştur. Bu arada fırsatçılar da devreye girmiş, fırsat bu fırsattır deyip içlerindeki dökmüşlerdir.

Bunlardan birkaçına işaret edelim:

1- Zamansızdır: Yani diyorlar ki: „Bu derece açık tebliğata başlamanın zamanı gelmemiştir. Zamansızdır; Önce kadro hazırlamak lazımdı. Güçlü-kuvvetli olmadan açık tebliğ yapılmamalı idi...

Şimdi kendilerine soralım: Açık tebliğ yapmanın zamanı hangisidir veya o zamana kaç sene var? Lütfen söyleyin de o zamanı bekliyeyim! Beş sene mi?.. 30 sene mi?.. „Erken çıklıdı, henüz zamanı gelmedi...“ diyenlere soruyorum; Allah rızası için o zamanı rakam olarak söyleyin, rakam verin, yuvarlak konuşmayın! Açık bildirin ki herkes ümidle o zamanı beklesin de bir yanlışlık yapmasın acele etmesin!..

Ama, malesef 1950-60'lardan beri hep bu söylenir durur da birisi çıkıp „Şu kadar kaldı, bu kadar kaldı“ dememiştir, hep oyalama ve uyutma politikası takip etmişlerdir. Nesiller ölüp gitti de bizim efendilerin hâlâ zamanı gelmedi. Bu gidişle daha çok beklerler ve bekliyeceğe benziyorlar, kıyamet sabahına kadar bekliyeceklerdir.

Bekliye dursunlar! Ama, „fırsat bu fırsattır deyip“ fırsat kaçırmayanlara bari çamur atmasınlar, sudan bahaneler uydurup yapılan tebliğ hareketini karalamasınlar, Allah'tan korksunlar!

Kadro yetişecekmiş:

Korkaklıklarını örtbas etmek için bazı efendiler de derler ki; „kadro yetiştirelim, ondan sonra harekete geçelim!..“

Bu beyler de düşünmek istemezler ki; kadro hareketin içinden çıkacaktır. Denize girmeden yüzme öğrenilmez. Harekete katılmadan, çilesini çekmeden eleman yetişmez. Günümüzün muhtaç olduğu insan, sıradan bir müslüman değil, mücahid bir müslümandır, inkılapçı ruha sahip bir müslümandır; can korkusunu, mal sevgisini gönülünden çıkarmış, atmış bir müslümandır. İşte böyle müslümana ihtiyaç vardır. Bugün bu da dediğimiz gibi ancak hareketin içinden çile çeke çeke yetişir. Başka yerde başka şekilde yetişmez.

Nitekim Hz. Ebu Bekir'ler, Ömer'ler, Ali'ler, Mus'ab'lar, Ammar'lar özel şekilde değil, tebliğ hareketinin içinde yetiştiler. Aslında tebliğ hareketi bir mektep, bir medresedir. İşte buralarda yetişecektir, istediğiniz kadro.

Demek oluyor ki, sünnet-i seniyye de zamanelerin, kadrocuların dediğine uymamaktadır. Nitekim Hz. Peygamber (s.a.v.) ne „zaman“ dedi, ne de „özel kadro“ yetiştirdi.

2- Kuruluşlara zarar verir:

Yapılan tebliğ hareketini şu şekilde değerlendirenler de olmuştur:

„Efendim! Yapılan açık tebliğ, istikbalin mücahidlerinin falan veya filan yerlerden atılmasına veya Kur'an kurslarının kapatılmasına veyahut bazı hocaların görevlerinden alınmasına, hapse atılmasına sebep oldu...“ Bunlar bu sözleriyle tebliğ hareketini gözden düşürmeye çalışmaktadırlar.

Kendilerine cevabımız şudur ki;

a) Önce şunu tesbit etmek lazım: Bu tebliğ hareketinden sonra, kaç kişi rakam olarak nereden ve ne zaman atılmış, kaç Kur'an kursu nerede ve ne zaman kapatılmış, kaç kişi isim olarak ne zaman ve nerede hapsedilmiştir.

Bu gibi haberleri getirenlere veya böyle sözler söyleyenlere önce yer, zaman, sayı, şahıs olarak söylemelerini kendilerinden isteyeceksiniz, ondan sonra dinleyeceksiniz. Yoksa çok şeyler söylenir; dilde kemik yoktur, çok şey söyler. Hele adam karalamak isterse; çok şeyler söyleyebilir.

b) Farzedelim ki söyledikleri doğrudur. Yani bizim neşriyatımız, söylediklerinin bir kısmına sebep olmuştur. Sebep oluyor diye İslam'ın hakikatleri söylenmesin mi? İslam tebliğ edilmesin mi? İslam'ın devleti günün tebliğ vasıtalarıyla anlatılmasın mı?

Peygamber öyle mi yaptı? „Ben açık açık tebliğ edersem benim etrafımdakilere bir zarar gelir, döverler, söverler...“ mi dedi? Nitekim Bilal-i Habeşi'ler yerlerde süründürülmedi mi? Yasir ailesi dövüle dövüle şehid edilmedi mi?..

Allah'ın Resulü, neticenin buna varacağını kestirememiş mi idi? Elbette biliyordu; ne zaman bir tebliğ hareketi olursa, toplu işkence başlayacağını, çok iyi biliyordu. Fakat Peygamber (s.a.v.) açık tebliğden geri durmadı, devam etti.

Şimdi bizim efendiler, Peygamber'den daha mı iyi biliyorlar ki, bir takım şeyleri bahane ederek tebliğ hareketini suçlamaya kalkıyorlar? Tebliğ hareketi yüzünden elbette adamlar da atılır, kurslar da kapatılır, hocalar da görevinden alınır... Bunlar tebliğ hayatında olağandır.

Nitekim bizim de başımıza gelmiştir bunlar. Vazifeden mi atılmadık? Kur'an kursumuz mu kapanmadı? Vatandaşlıktan mı çıkarılmadık? Malımıza-mülkümüze mi el konmadı? Bunların hepsi oldu! Biz bunları bir bir göze almıştık! Sünnetullah bu idi. Kur'an şöyle der: „**Yoksa siz, sizden önce geçenlerin durumu başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle yoksulluk ve sıkıntı dokunmuştu, öyle sarsılmışlardı ki, nihayet Peygamber ve onunla birlikte inananlar: „Allah'ın yardımı ne zaman?“ diyecek olmuşlardı. İyi bilin ki, Allah'ın yardımı yakındır.**“ (Bakara, 214)

3- Mektup yazma konusu:

Devlet başkanına ve diğer ricale mektup yazmaya gelince: Bu da normaldir, olağandır, yadırganacak, tenkit edilecek bir tarafı yoktur. Ha yanına gidip anlatmışsınız, ha bir bant göndermişsiniz, ha aynı şeyleri anlatan bir kitap göndermişsiniz, ha mektup şeklinde göndermişsiniz... Değişen nedir? Bunlar birer tebliğ vasıtaları değil midir?

Peygamber (s.a.v.) „İslam, devlet olduktan sonra ancak devlet reislerine mektup göndermiştir!“ diyerek mektup yoluyla tebliğ yapmayı tenkit edenler kıyas yapıyorlar, ama yanılıyorlar. Çünkü kıyasları yanlıştır. Bizi mektup gönderdiğimiz devlet reisi İslam ülkesinin ve İslam milletinin reisidir. Kendisi de „Ben de müslümanım!..“ diyor. Peygamber'in mektup gönderdiği devlet reisleri ise, kâfir bir milletin kâfir reisleridir.

Birinci devlet reisine; münafık ise ihlas, günahkâr ise tevbe tebliğ edeceksiniz. İkinciye ise iman tebliğ edip İslam'a davet edeceksiniz. Ancak devlet reisine yazacağınız mektup İmam-ı Gazali'nin İhya-ı Ulûmiddin'de kaydettiğine göre yumuşak olmalıdır. Biz de öyle yaptık; yumuşak inış yaptık. Binaenaleyh, bunlar da normal ve olağandır.

Nitekim Hasan el-Benna, Abdulkadir Udeh de devlet başkanlarına bu türden mektuplar yazmışlardır. Risaletin muhtelif yerlerinde, „**İslam ve Siyasî Durumumuz**“ isimli kitabın son sayfalarında bu çeşit mektuplara rastlamak mümkündür.

O halde yazılan mektuplar ve yapılan tebliğat İslam'ın ruhuna uygundur, hatta yapılması lazımdır; her müslüman ve hele hele her hoca efendi yazacaktır, yapacaktır. En azından yardımcı olacaktır.

Binaenaleyh, İslam'ı bilen, Peygamber'in tebliğ hayatını gözden geçiren hiç bir müslümana yakışmaz ki, yapılan bu hizmetleri, yazılan o mektupları küçümsesin, isabetli görmesin, diline dolasın da tenkit etsin! Şayet böyle kişiler çıkarsa, bunlar ya İslam'ı bilmiyorlar ya da niyyetleri iyi değildir.

Cemaleddin Hocaoglu (Kaplan)

Hilâfet Devleti

Neusser Str. 418, 50733 Köln, Almanya

Tlf.: +49/(0)221/976553-0 Faks: +49/(0)221/976553-6

İnternet adresimiz:

<http://www.hilafet.org> ve <http://www.hilafet.de>

Faksla Bildiri Çağırma Servisi: +49/(0)30/20177000-6